

mis" med „narodno stranko“ in nami. Nam se gre pa edino za resnico! Mi smo proti Robleku vodili dovolj hudih bojev. Ali tistega značaja pač nimamo, kakor klerikalci, ki krađejo vsakemu političnemu nasprotniku čast in poštenje. To je eno! Drugo pa je, da — naj mariborski klerikalci raje o „kompromisih“ molčijo. Kajti ta banda političnih popov bi se zvezala tudi s hudičem, ako bi ji ta kak politični uspeh zasiguril. Dokazov za to trditev imamo dovolj!

Prijatelji srbskih morilcev. V delavski kuhinji elektrarne v Faalu pogovarjali so se delavci glede umora na prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Pri temu se je slovenski delavec Simon Ogris, doma iz Rikarevasi na Koroškem, glede cesarja tako grdo izražal in je atentat hvalil, tako da so ga orožniki aretirali in sodniji oddali. — V Leitersbergu bilo je več oseb v stanovanju tamošnjega čevljarja Vincenca Mrak. Med njimi nalajal se je tudi viničarski sin Jože Šešerko. Ta je baje tudi odobral umor prestolonaslednika. Zato so ga orožniki aretirali in okrožni sodniji oddali. Pomisliti se mora, da so to sami slovenski klerikalci. Voditelji te bande pa se delajo danes za najboljše patrijote!

Čudno proročanje. „Pettauer Zeitung“ poroča, da je prišla pred okroglo dvema mesecema v ptujski „Vereinshaus“ neka neznana Hrvatica, ki se je precej čudno vedla. Gostje so se pričeli z njo norčevati. Kar nakrat pa je ženska brez vsacega vzroka zaklicala: „Prestolonaslednik Franc Ferdinand ne bode nikdar naš car!“ Ženska je bila takrat zaradi vlačugarstva aretirana in „per šub“ odpisana. Njenih besed takrat seveda ni nikdo resnim smatral. Zdaj pa se spominjajo vsi teh besed in se čudijo nad grozovitim proročanjem, ki je bilo v krvavi Sarajevi uresničeno.

Spion? Orožniki v Pragerhofu aretirali so nekega zdravnika iz Varaždina, ker je na sumu, da je vohunil. Oddali so ga mariborski okrožni sodniji.

Počaščenje. Mesto Šoštanj imenovalo je graščaka plem. Haebler za svojega častnega meščana. Nemška družina in šolska deca napravila so obhod z lampijoni pred grad Gutenbüchel, kjer se je pelo ter graščaku tudi ustmeno zahvalo izrazilo. Graščak plem. Haebler storil je že izredno veliko dobrega za mesto Šoštanj in se mu ima prebivalstvo jako mnogo zahvaliti. On je pač eden tistih redkih mož, ki niso le po naslovu, marveč tudi po srcu pravi plemenitiši!

Premiranje kobil. Dne 15. julija t. l. vršilo se je na živinskem sejmišču v Ptuj premiranje kobil in kobilnih žrebcev za okraj Ptuj in Maribor (desni breg Drave). Prignalo se je nad 100 konjev. To je gotovo znamenje, da ima kmetstvo prebivalstvo že velik interes za konjerejo. Ko se je kobile posamezno ogledalo, imel je načelnik c. k. konjerejskega društva za Štajersko g. plem. Rosmanit nagovor, pri katerem je predstavljeni material označil. Dejal je, da predstavljene kobile-matere niso posebno lepe; to je dokaz, da prebivalstvo boljše kobile prodaja in si za pleme le slabši material obdrži. Načelnik je svaril pred takim postopanjem. Dveletna in mlajša žrebata označil pa je načelnik kot jako dobra. Zahvalil se je pri zastopniku c. k. okrajnega glavarstva za interes, s katerim zasleduje tudi konjerejo; nadalje pri okrajnemu načelniku g. Orniču za vsa pripravljala dela, zlasti pa tudi okrajnemu zastopu za velike okrajne dobitke. G. okrajni načelnik Ornič prestavil je ta nagovor in domačo slovenščino in je poleg tega omenil, da je ptujski okrajni zastop vsled velikega pomena umne konjereje

skoraj 800 K za premije dovolil, torej več, nego mnogo bogatejši mariborski okraj. Gospod prezident zaklical je potem „hoch“ Njegovemu Veličanstvu cesarju. Potem se je pričela razdelitev premij. Dobili so: Za materinske kobile in sesalna žrebata: državne premije (srebrna medalja in 50 kron) M. Letnik, Uernovec, S. Mlakar, Sankendorf, Joh. Žigart, Orehovcas; — deželna premija: Joh. Prosenjak iz Spublje; — okrajne premije: Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, Jos. Bračič, Janževavas, Anton Baumann, Sankendorf, Joh. Koletnik, Mala Varnica, Franc Venta, Formin, G. Tomanič, Sankendorf, M. Sušec, Ottendorf, M. Čuček, Ternovska vas. — Za mlade kobile: Državna premija (srebrna medalja in 50 K) dobil je Joh. Prosenjak iz Spublje, deželno premijo Franc Trunk iz Formina, okrajne premije pa: Jakob Žampa, Juvance, M. Sušec, Ottendorf, A. Pihler, Spodnji Velovlek, A. Potočnik, Račje, Bl. Klančič, Hajdin, Joh. Kumauer, Slivnica, Fr. Ježek, Juršince, Fr. Bezjak, Možgance, A. Toplak, Bruckldorf, Joh. Žirovnik, Jurovec, Joh. Cvetko, Juvance, Fr. Schosteritsch, St. Vid, A. Herga, Gabernik, A. Pihler, Juvance, Jakob Polanec, Zagoiče, Fr. Munda, Cobetinec, G. Čuček, Vreja, Jos. Vrabl, Sp. Velovlek, Anton Merkuš, Zgornja Pristova, Franc Bezjak, Možgance. — Za dvaletna kobilna žrebata: državni premiji (srebrna medalja in 50 K): Jos. Bračič iz Janževca in Al. Brodnjak iz Formina; deželna premija Joh. Horvat iz Orehovca; okrajne dobitke: F. Valič, Možgance, A. Zupančič, Jurovec, Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, A. Zupančič, Jurovec, V. Marinič, Loka, Al. Bezjak, Jiršovce, M. Valenko, Možgance, F. Pichler, Spodnji Velovlek, Joh. Horvat, Račje, M. Toplak, Podvince, Joh. Murko, Markldorf. — Za enoletne kobile se so dobili državne premije po 50 K in medaljo: Ferd. Korper, Formin, Marija Leskoschegg, Spodnji Breg; deželno premijo pa M. Horvat iz Formina; okrajne premije: Jos. Horvat, Gabernik, Peter Plohl, Formin, V. Blatnik, Ješence, F. Munda, Pobetinec, Al. Bezjak, Sv. Marko, Jos. Budiga, Račje, Joh. Prelog, Gajovce, Anton Pernat, Spodnji Jablnik, Anton Kovačič, Spodnji Velovlek, Anton Valcer, Spublje, Anton Zupančič, Jurovec, Alojzija Muršič, Formin, Valentin Čuš, Dornava.

Nevihata na Zgornjem Štajerskem. Na Zgornjem Štajerskem zgodila se je v dolini, znani pod imenom „Gesäuse“, velika nevihta. Voda je pridivila iz planin, odnesla vse brvi in mostove ter napravila velikansko škodo. Največ škodo se je konstatiralo v Johnsbachu, kjer so vrtovi naravnost opustošeni. Vas je bila dalje časa popolnoma ločena od postaje. Mnogo turistov se je hotelo odpeljati, pa so morali tako dolgo čakati, da se je zamoglo napraviti nasilne brvi. Sredi v najhujši nevihti udarila je tudi strela in je pogorelo več poslopij. Prizadeta škoda je prav ogromna. Tudi v drugih krajih zgornje, srednje in spodnje Štajerske so se že zgodile hude nevihte.

Diamanteno poroko praznovala sta te dni zakonska Andrej in Marija Gollob v Freideggu pri Mariboru. Jubilar bil je rojen leta 1834, njegova soproga pa 1832; poročila sta se pa 13. februarja 1854. Gospod Gollob bil je tudi 25 let član občinskega zastopa v Leitersbergu. On in njegova žena sta oba v najboljšem zdravju. Čestitamo jima prirčno k tej redki slavnosti!

Imenovanje. V Slovenski vasi pri Ptuj imenovali so vrlega deželnega poslanca in graščaka g. Richarda Klammerna Ebensfeldu za častnega občana. Velezaslužnemu g. Klammerju čestitamo prav iskreno.

Požig. Dne 24. p. m. pogorelo je posestvo kmeta Koštomu v Loki pri Vojnku. Ker je bil

posestnik precej visoko zavarovan, se je kmalu sumilo, da se mu je šlo edino za zavarovalnino. Orožniki so zdaj posestnika in njegovega hlapca Franca Kosman zaprli; sicer obadva tajita, ali dokazano je, da je Koštomu svojega hlapca najel, da naj ta zažge.

Srbski vlomilci. Dne 11. t. m. potovala sta neki Jakob Pisek in Radovan Slavelj skozi Celje. V gostilni „Schwarzer Adler“ sta iz večih kovčgov ukradla gostom denarja, obleke in drugih predmetov. Orožniški stražmojster Perko v Štoréh zasledoval je tatova. Posrečilo se mu je vjeti Pišeka pri Teharjih. Slavelj pa je v bližnjem gozdu izginil.

Zverinski hlapec. Zadnjič poginila je 500 kron vredna krava neke posestnice v Schnecken-dorfu pri Celju. Kravo je nekdo z nožem petkrat na trebuhu ranil. Kot krivca zaprli so orožniki pri posestnici uslužbenega hlapca Franca Tratenšek. Dolži se ga tudi, da je posestnici večkrat s požigom grozil. Tratenšek je jako nevaren človek, ki je bil svoj čas tudi že zaradi požiga na 5 let ječe obsojen.

Slepar. V okolica Celja je fabrični delavec Johan Homan od raznih trgovcev izvalil več blaga. Pri naročilih podpisal se je za „doktorja.“ Potem je z blagom izginil. Ali zdaj so ga orožniki v neki fabriki v Knittelfeldu zasačili in sodniji oddali.

Pijonir utonil. Pri Mariboru padel je neki pijonir iz pontona v Dravo in je v valovih izginil. Doslej mrliča še niso našli.

Goljufija. V Dobrenku pri Mariboru prodala sta zakonska Anton in Neža Marinšek svoje skoraj popolnoma zadolženo posestvo posestniku Scharmann v Cirknici za 8000 kron. Ostanek kupnine v znesku 690 kron poravnal je Scharmann z dvema menicama (na 278 K in 412 K) za Nežo Marinšek. Anton Marinšek pa je menico svoji ženi ukradel, je ponaredil drugo, enako se glasečo menico, medtem ko je pravo menico nekemu Johannu Rokavec v Mariboru prodal. Scharmann bi moral vsled tega dvakrat plačati menico. Marinška so zadržli.

Izgubila se je na poti do „Elefanta“ do pekarije Kodella v Ptuj srebrna ženska ura in srebrna verižica. Kdor jo najde, naj se oglasi v mestni stražnici; dobi dobro nagrado.

Iz Koroškega.

Naskok na Koroško.

Z neverjetno strastno silo vrgli so se slovenski klerikalci na prelepo Koroško, da bi jo podjarmili in v svoje nazadnjaške kremplje spravili. V svojih zanikrnih listih so že odkrito izjavili, da smatrajo pridobitev Koroške za prvi korak v uresničenje jugoslovanske ideje. V tistem hipu torej, ko bi bila domača koroška stranka premagana in bi prišli iz Kranjske prihajajoči huj-skači na krmilo, v tistem trenutku bi bil prvi korak storjen, da se razbije naša avstrijska domovina, da se raztrga jo zgodovinske kronovine habsburške krone. Gotovo je in pribito ostane, da hočejo v „jugoslovanski“ ideji zaslepljeni prvaški Slovenci poštono koroško ljudstvo srbskim kraljevimoricem prodati. Seveda se danes ti huj-skači nezavednemu ljudstvu še z medenimi frazami laskajo in govorijo tako, kakor da bi se jim šlo v resnici edino za „pravice“ slovenskega kmeta. Pa to so le fraze, to je le medena vaba. V resnici pa hočejo avstro-ogrsko monarhijo ugonobiti, da bi čimprej uresničili svoje jugoslovanske sanje...

Pretekla nedelja bila je zopet dan panslavistične orgije v Rožni dolini, katera kranjskim huj-skačem v prvi vrsti diši. Napravili so v

Moč volje

je lastnost, ki zamore svojega lastnika v resnici srečnega napraviti. Ljudje so večinoma glede volje slabotni. Na volji močni je mnogokrat boljši od drugih ljudi in to mu prinaša vedno dobičke. Lahko se reče, da na volji močni druge ljudi skoraj brez nasprotovanja prevladuje.

Močna volja zamore pa le v zdravem trupu stanovati. Zato moramo v prvi vrsti nato delovati, da ostanemo zdravi in od bolečin prosti.

Pri temu nam služi jako dobro Fellerjev bolečine odpravljajoči, osvežujoči in oživljavači rastlinski esenc-fluid z zn. „Elsafluid.“ O tem moramo biti prepričani, ako čitamo pisma kakor ono gospoda profesorja dr. Eugena Lux, Wišmova a/W. Galicija. Ta zdravnik piše: „Veseli me, da Vam zamorem naznaniti, da sem Vaš izborni „Elsafluid“ po mnogostevilnih poskusih kot posebno dobro sredstvo našel zoper revmatične in gihtične bolezni, zoper kašelj, zobobol, glavobol, trganje v udih in posebno zoper boleznin oče. Rabim je pri mojih mnogostevilnih

pacientih s krasnim uspehom in prepričam vsem lekarnarjem, je naročiti.“

Mi zamorem Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ našim čitateljem tudi iz lastne izkušnje najbolje priporočati in naj bi vsakdo 12 steklenic za 5 kron franko od apotekarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvaška) naročil, da bi to vedno v hiši imel. Obenem zamore se tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbarokroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 škatljic za 4 krone franko naročiti.

— — — akir.